

Svako dijete ima jedinstven uzorak i tempo razvoja, kao i individualnu osobnost, način učenja i obiteljsko podrijetlo.

Paolo R.

Volimo njegovati ideju o jednakosti, o jednakim mogućnostima za svih, međutim činjenica je da smo svi različiti. Kako odrasli tako i djeca. Netko bolje pjeva, netko bolje trči, netko bolje i brže razmišlja.

I u Nacionalnom kurikulumu za rani i predškolski odgoj i obrazovanje uzeta je u obzir ta činjenica te se kao osnovno načelo navodi fleksibilnost odgojno-obrazovnog procesa u vrtiću kako bi se poštovala prava djece i osiguralo zadovoljenje specifičnih potreba, osobnih ritmova i individualno različitih strategija učenja djece. Dakle, cijela koncepcija ranog i predškolskog odgoja usmjerena je na to da se **svako dijete gleda kao individu u te potiče pun razvoj potencijala kod svakog pojedinog djeteta.**

Tome i mi težimo - kako u svakodnevnom radu tako i u planiranju strateškog razvoja ustanove. Jedno od načela našeg vrtića je **življenje bogatstva različitosti** što proizlazi iz same činjenice da se sastojimo od 7 područnih i 2 matična vrtića od kojih su najudaljeniji udaljeni međusobno 45 km. Protežemo se na velikom prostoru središnje Istre, a svaki kraj ima svoje osobitosti, svoju kulturu, dijalekt i druga tradicijska obilježja, a također i svaka obitelj iz koje dijete dolazi ima neka svoja specifična obilježja i svoju obiteljsku kulturu.

KAKO INDIVIDUALIZIRATI PRISTUP DJETETU?

ENERGIJA IDE TAMO GDJE NAM JE FOKUS – zato je važno fokusirati se na pozitivno, na rast, na promjene, na ono što dijete može...jer ako se usmjerimo samo na ono što dijete ne može, energiju trošimo na to, a ništa ne dobijemo zauzvat.

TRAVA NE RASTE BRŽE AKO JE VUČEŠ ZA VLATI – bez obzira na neke naše intervencije, djetetov razvoj ima određeni tijek i brzinu na koju ne možemo uvijek utjecati. Na nama je da osiguramo uvjete da se razvoj desi te da se ne ljutimo na dijete ukoliko do očekivanih rezultata ne dođe.

NE MOŽEŠ RADITI UVIJEK ISTO I OČEKIVATI DRUGAČIJI REZULTAT – iako je najjednostavnije raditi ono što nam je poznato i što smo već isprobali jer tako ne izlazimo iz vlastite zone komfora, na taj način ne možemo očekivati nikakve promjene ni kod sebe, ni kod djeteta. Rješenje je pokušati neki novi pristup, ponuditi neki novi poticaj...ili isti poticaj na drugačiji način. A ni tada nije u redu reći „Sve sam probao i ništa ne pomaže“. Uvijek možemo još nešto promijeniti. Analiza učinjenog i planiranje budućih koraka je ono što će nas dovesti bliže cilju kojeg postavimo.

Tea D.

SVATKO UČI NA DRUGAČIJI NAČIN – imajte u vidu da nemaju sva djeca isti preferirani način usvajanja informacija. Iako preko 50% ljudi najlakše usvaja nove informacije vizualnim putem, kod pristupa djetetu trebamo voditi računa da neka djeca lakše uče kad slušaju, neka kad opipavaju i isprobavaju, neka kroz pokret, neka kroz asocijacije sa poznatim mirisima i okusima.

NE MOŽEŠ GRADITI KUĆU OD KROVA – ukoliko razmišljamo o djetetovim potrebama kroz Maslowljevju hijerarhiju potreba, jasno je da prvo moraju djetetu (kao i nama odraslima) biti zadovoljene osnovne fizičke potrebe (hrana, voda, san...), emocionalne potrebe (sigurnost, pripadanje, podrška, povezanost...), a tek na kraju intelektualne potrebe (učenje, samoostvarenje, kreativnost, samopoštovanje...). Razmislite na koji način omogućavate djetetu da se osjeća sigurno, voljeno, dijelom grupe prije nego određujete što bi ono sve trebalo naučiti! Gdje ima straha, nema učenja; sa smijehom nestaje strah.

ODGOVORNOST JE NA ODRASLIMA – dijete svojim (negativnim) ponašanjem signalizira da mu nije zadovoljena neka potreba, međutim najčešće ne može osvijestiti i/ili reći nam koja. Na nama je da otkrijemo o kojoj je potrebi riječ i da iznađemo način kako je zadovoljiti. Ne prebacujte odgovornost na dijete; dijete se ponaša najbolje što može u tom trenutku. Da može drugačije – ponašalo bi se drugačije.

DIJETE KOJE TE NAJVIŠE TREBA, NAJČEŠĆE TO POKAZUJE NA NAJGORE MOGUĆE NAČINE – ukoliko se neko dijete neprimjerenom ponaša prema nama, važno je osvijestiti da ono to uvijek radi iz neke svoje potrebe, a ne iz potrebe da naudi nama (da nas živcira, ponizi, naljuti, kazni...). Kad odrasla osoba kaže o djetetu „On to meni namjerno radi!“ pokazuje da ne razumije i ne preuzima odgovornost da pomogne djetetu. Ako ponašanja djece ne uzimamo osobno, lakše je vidjeti što je u pozadini takvog ponašanja i tada je lakše pomoći djetetu da nauči neke društveno prihvatljivije načine iskazivanja svojih potreba i želja.

MOŽEŠ MIJENJATI SAMO SEBE - promjenom naših misli o nekom djetetu i emocija koje imamo prema njemu, nužno dolazi i do promjena u našem ponašanju prema njemu. Kada se prema nekome ponašamo drugačije tada se i ta osoba ponaša drugačije prema nama.

Iako sve skupine našeg dječjeg vrtića provode jedan, redoviti program on se uvelike razlikuje od skupine do skupine, zbog dječjih interesa, strukture skupine, konteksta u kojem se nalaze, implicitne pedagogije odgajateljica i brojnih vanjskih čimbenika. Odgajatelji se svakodnevno susreću s različitim specifičnim razvojnim potrebama svakog pojedinog djeteta u odgojnoj skupini koje je potrebno uvažavati i njima se prilagoditi. Pod time podrazumijevamo uvažavanje različitih potreba kao što su potreba za dnevnim odmorom, kretanjem, igrom, učenjem, komunikacijom, hranjenjem.

SVI RAZLIČITI – SVI VAŽNI

U okviru Poziva na dostavu projektnih prijedloga za program Erasmus+ za 2018. godinu Dječjem vrtiću „Olga Ban“ Pazin odobrena su financijska sredstva za projekt pod nazivom „Svi različiti – svi važni“. Projekt traje 16 mjeseci, a započeo je 3.9.2018.

Sufinancirano sredstvima
programa Europske unije
Erasmus+

Kroz razvoj ključnih kompetencija naših zaposlenika za pružanje podrške cjelokupnom razvoju djeteta na dva polja: implementacijom elemenata novih pedagogija (Montessori, Waldorf, Vrtić u prirodi) i individualizacijom programa sukladno specifičnim razvojnim potrebama djeteta osigurat ćemo da su svi različiti-svi važni.

Dugoročni dobici od sudjelovanja u ovom projektu su postizanje nove kvalitete rada s djecom kao odgovor na brzo-mijenjajuće potrebe suvremenog društva te implementacija dobivenih znanja i vještina u kurikulum ustanove. Time djelujemo u smjeru vizije našeg vrtića:

„Vrtić kao mjesto gdje je svako dijete jednako važno, jedinstveno i posebno, mjesto najboljih mogućnosti za svih u koji se rado dolazi.“

Dječji vrtić „Olga Ban“

Prolaz Otokara Keršovanija 1, 52000 PAZIN

Tel./fax.: 052 622-519

mrežna stranica: vrtic-olgaban-pazin.hr

Pripremila: Gordana Trošt-Lanča, prof. psihologije

**DJEČJI VRTIĆ
OLGA BAN
PAZIN**

**SVAKO DIJETE JE
POSEBNO:
KAKO U NAŠEM VRTIĆU
PROVODIMO
INDIVIDUALIZACIJU
PRISTUPA DJETETU?**

Toni K.

U svim skupinama borave djeca različite dobi, različitog socio-ekonomskog konteksta, različitog religijskog statusa i nacionalnosti, a provodimo i inkluziju djece s teškoćama u razvoju. Inkluzija kao vrijednost koju naš vrtić promiče podrazumijeva proces u kojem se djeca s teškoćama, bez obzira na stupanj i vrstu teškoća odgajaju i obrazuju u okruženju sa svojim vršnjacima, to je proces stvaranja osjećaja pripadnosti grupi u kojoj dijete s teškoćama boravi. Inkluzija se temelji na načelu da svaki pojedinac pripada društvu kojem na vlastiti način pridonosi, ona promovira toleranciju, pretpostavlja preobrazbu i promjenu cjelokupne zajednice, a ne samo odgojno-obrazovnih institucija. Rad u uvjetima inkluzije podrazumijeva pristup usmjeren na dijete, njegove interese, sposobnosti, vještine i potencijale, a ne na njegove teškoće.

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Erasmus+